

Πάμπλο Ιγκλέσιας

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΡΟΔΕΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΤΥΠΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΤΟΥ

«**Η** πολιτική είναι πολύ σοβαρό ζήτημα για να βρίσκεται μονάχα στα χέρια των πολιτικών. Αυτό μας έδειξε το 15M όταν χιλιάδες άνθρωποι μαζεύτηκαν στις πλατείες χωρίς καμία πολιτική οργάνωση, χωρίς να καθοδηγούνται από κανένα πολιτικό κόμμα και μας έδειξαν πως χρειάζεται ένα νέο πολιτικό σενάριο. Κι εμείς προσπαθούμε να το κάνουμε πράξη», λέει στο HOT DOC ο 35χρονος πλέον ευρωβουλευτής με διδακτορικό στις πολιτικές επιστήμες από το Πανεπιστήμιο του Complutense της Μαδρίτης. Εκεί εργάζεται και ως καθηγητής από το 2008.

Μόνο που τα παιδιά που ξεχώρισαν μέσα από τον ισπανικό Μάη σε αντίθεση με εκείνα του γαλλικού, υπάρχουν και στα social media. Στο προφίλ του στο Facebook, δεν έχει πολλές φωτογραφίες. Ένα λιτό πορτραίτο του για profile picture και ένα πολύχρωμο πλήθος σε μια από τις πλατείες της Μαδρίτης που είχαν κατακλύσει οι indignados για cover photo- «φωτο-συνύπαρξη» που καταδεικνύει και διαδικτυακά τη σύνδεσή του με το 15M.

Ο Πάμπλο Ιγκλέσιας στη συνέντευξη που παραχώρησε στο HOT DOC μίλησε για όλα. Από τη συνάντησή του με τον Αλέξη Τσίπρα στο πλαίσιο της επίσκεψής του στη χώρα μας τον περασμένο Ιούνιο, με αφορμή το Φεστιβάλ Resistance -το κοινό τους όραμα στην Ευρώπη- μέχρι την αρχή του τέλους της μοναρχίας στην Ισπανία, την ΕΕ που είναι εχθρός του νότου και εχθρός της δημοκρατίας, τη νέα διχοτομία μεταξύ ολιγαρχίας και δημοκρατίας, για τη στιγμή άμπωτης και παλίρροιας κάθε κοινωνικής κινητοποίησης.

Στη σύντομη βόλτα του στην Αθήνα ένιωθε να σκουντουφλά διαρκώς πάνω στις συνέπειες της κρίσης. «Τα φθαρμένα κτίρια, τα κλειστά μαγαζιά, οι τιμές των προϊόντων» απαριθμεί με πικρία και ρωτά για τα ελληνικά νησιά που δεν έχει ποτέ επισκεφτεί «μα είναι κάπου καλά και φτηνά;». Πιστεύει εξάλλου πως είναι σαφής η πρόθεση μεταμόρφωσης του ισπανικού νότου σε «τρίτο κόσμο»,

Το Podemos γεννήθηκε στους δρόμους και δεν είναι παρά η πολιτική συνέχεια του κινήματος «15M» των Ισπανών αγανακτισμένων της Puerta del Sol. Με άλλα λόγια, η μετεξέλιξη του ισπανικού Μάη του 2011. Ο Πάμπλο Ιγκλέσιας-ο αρχηγός του κινήματος που αναδείχθηκε η τέταρτη δύναμη στη χώρα παρόλο που ενεγράφη στους εκλογικούς καταλόγους τρεις μήνες πριν από τις ευρωεκλογές, θα μπορούσε να έχει ξεπηδήσει και από τη γενιά του γαλλικού Μάη του '68. Μαζεύει τα μακριά καστανά μαλλιά του άτακτα πίσω με ένα λαστιχάκι, κυκλοφορεί στη Μαδρίτη με το μοτοσακό του, φορά τζιν και αν και χαμηλών τόνων, σε κάθε του κουβέντα νιώθεις πως είναι γεννημένος επαναστάτης.

Συνέντευξη στην Δήμητρα Αθανασοπούλου

δηλαδή πως σύντομα δεν θα είμαστε παρά κράτη που θα πουλούν διακοπές μόνο σε ξένους-αφού θα είναι δυσβάσταχτες για τους ντόπιους και εν γένει χώρες φτηνής εργατικής δύναμης.

Επιτακτική η ανάγκη του εναλλακτικού

Ο επικεφαλής του νεοσύστατου ισπανικού κομματικού σχηματισμού μιλά για την επιτακτική ανάγκη μιας διαφορετικής εναλλακτικής λύσης κυβερνητικής εξουσίας, όπου πρωταγωνιστικό ρόλο θα έχει ο λαός, όπου η δημοκρατία θα είναι ένα κίνημα υπέρ της κοινωνίας. Άλλωστε στην Ισπανία τα μεγάλα κόμματα τιμωρήθηκαν. Αυτή ήταν η ανάγνωση των αποτελεσμάτων των ευρωεκλογών ακόμα και από τον ισπανικό τύπο. Το κίνημα Podemos συστήθηκε στη διεθνή κοινή γνώμη από την εφημερίδα El País με τον εξής τίτλο-λογοπαίγνιο: «Podemos, propuesta, protesta». Τα τρία ισπανικά Π (P) σημαίνουν πως το κίνημα «Μπορούμε» -όπως αποδίδεται το Podemos στα ελληνικά-, είναι ταυτόχρονα «πρόταση» και «διαμαρτυρία». Πως μπορεί να λάβει σάρκα και οστά όμως η πολυπόθητη άμεση δημοκρατία που ονειρεύτηκαν οι ισπανοί indignados της Puerta del Sol;

«Μέσω πολιτικών αποφάσεων. Δεν πρέπει να φοβόμαστε τη Δημοκρατία. Δεν μπορεί να υπάρχει δημοκρατία μονάχα

κάθε τέσσερα πέντε χρόνια που πάμε στις κάλπες. Η δημοκρατία πρέπει να υπάρχει σε κάθε σοβαρή απόφαση και ο λαός πρέπει να είναι μέρος της κυβέρνησης. Γι' αυτό κόσμος πρέπει να κάνει πολιτική» απαντά.

Όσο για την εξήγηση του Πάμπλο Ιγκλέσιας για το πώς το Podemos κατάφερε να μπει στην Ευρωβουλή μέσα σε ελάχιστο χρόνο; «Είναι αλήθεια πως το 15M άλλαξε τις παραμέτρους της πολιτικής στην Ισπανία. Έβαλε στο τραπέζι το ζήτημα της πραγματικής δημοκρατίας. Πέτυχε μια διχοτομία που πάει πολύ πιο μακριά από την αριστερά η τη δεξιά. Κάστα ή πολίτες, ολιγαρχία ή δημοκρατία. Εμείς είμαστε με την αριστερά. Αλλά οι όροι έχουν αλλάξει. Το πολιτικό ταμπλό έχει αλλάξει. Ο πραγματικός διαχωρισμός στην πολιτική πλέον είναι λοιπόν δημοκράτες ή ολιγάρχες. Κι εμείς ήμασταν με την πλειοψηφία, τη δημοκρατία. Έτσι το Podemos γεννήθηκε από το 15M. Για να μετατρέψουμε την κοινωνική πλειοψηφία σε πολιτική και σε εκλογική πλειοψηφία. Όλοι μπορούν να συμμετέχουν. Δεν μας ενδιαφέρει το πολιτικό παρελθόν κανενός. Ο καθένας μπορεί να είναι υποψήφιος σε μια κυβέρνηση» μας λέει ενώ αρνείται επίμονα πως το 15M τελείωσε. «Το 15M ήταν ένα σύμπτωμα της κρίσης- η καταδίκη των θεσμών, η απόδειξη πως οι υπάρχουσες πολιτικές διαδικασίες είχαν»

Πάμπλο Ιγκλέσιας

Hazte con tu camiseta PODEMOS

αποτύχει. Μας έδειξε την κούραση του κόσμου από το πολιτικό σύστημα και τη διαφθορά, πως χρειαζόταν ένα νέο πολιτικό σενάριο. Εγώ πιστεύω πως το 15M ποτέ δεν τελείωσε. Οι κοινωνικές κινητοποιήσεις έχουν πάντα μια στιγμή άμπωτης και μια στιγμή παλίνροιας. Ο κόσμος δεν μπορούσε να βρίσκεται για πάντα στις πλατείες. Γεννήθηκαν έτσι διάφορα νέα κινήματα». Σε αυτό το σημείο ο 35χρονος πολιτικός και «φωτογενής επιστήμονας» όπως τον αποκαλούν στη χώρα του- άλλοτε κολακευτικά κι άλλοτε με δηκτική διάθεση- μας μιλά για το στοίχημα του Podemos «να μετατρέψει τα κινήματα των πλατειών σε πολιτική εκπροσώπηση στην Ευρωβουλή». Από το *maarea blanca*, το κίνημα για την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας και το *maarea verde*, το κίνημα για τη δημόσια εκπαίδευση, μέχρι την Πλατφόρμα κατά των Εξώσεων (PAH) που είχε ως βασική διεκδίκηση: φρένο στις εξώσεις εν μέσω της οικονομικής κρίσης και το *Corrala Utopía*- ένα δίκτυο κατάληψης άδειων σπιτιών με έδρα τη Σεβίλη - που έχει ήδη «μεταλαμπαδευτεί» στη Μάλαγα και σε άλλες πόλεις της Ανδαλουσίας.

Εγώ πιστεύω πως το 15M ποτέ δεν τελείωσε. Μας έδειξε την κούραση του κόσμου από το πολιτικό σύστημα και τη διαφθορά, πως χρειαζόταν ένα νέο πολιτικό σενάριο. Οι κοινωνικές κινητοποιήσεις έχουν πάντα μια στιγμή άμπωτης και μια στιγμή παλίνροιας. Ο κόσμος δεν μπορούσε να βρίσκεται για πάντα στις πλατείες. Γεννήθηκαν έτσι διάφορα νέα κινήματα

Με συνδέσμους διεθνώς

Ο Ηγέτης του Podemos δεν νιώθει μόνος. «Έχουμε πλέον συνδέσμους στις περισσότερες χώρες με αυτοεξόριστους Ισπανούς, από τη Γαλλία, την Αγγλία, τη Γερμανία, το Βέλγιο, τις ΗΠΑ, το Μεξικό μέχρι το Εκουαδόρ. Νέοι πτυχιούχοι Ισπανοί που αναγκάστηκαν να μετοικήσουν σε χώρες του εξωτερικού για ένα καλύτερο μέλλον». Το Podemos ανήκει ως γνωστόν στην Ευρωπαϊκή Αριστερά. Ο Πάμπλο μετρά κάμποσους συμμάχους και στην Ευρώπη. Ξεχωρίζει τον Αλέξη Τσίπρα « Αυτή η συνάντηση με τον Τσίπρα ήταν εξαιρετικά θετική με πολύ feeling. Σχεδιάζουμε κοινές πολιτικές στην Ευρώπη. Η Ελλάδα μπορεί να είναι το επόμενο εργαστήριο μιας πραγματικής δημοκρατικής κυβέρνησης. Και ο Αλέξης Τσίπρας να είναι μελλοντικός ηγέτης της. Είχαμε γνωριστεί νωρίτερα. Αυτή όμως η συνάντηση ήταν η πιο ουσιαστική. Ποιες είναι όμως οι πολιτικές ρίζες του Πάμπλο Ιγκλέσιας; «Προέρχομαι από μια οικογένεια πολύ αριστερή. Οι παππούδες μου τόσο από τη μεριά του πατέρα μου όσο και από της μητέρας μου ήταν σοσιαλιστές και πολέμησαν στον ισπανικό εμφύλιο πόλεμο.

Ο πατέρας του πατέρα μου καταδικάστηκε σε θάνατο αφού φυλακίστηκε πρώτα για πέντε χρόνια. Οι γονείς μου αγωνίστηκαν ενάντια στη δικτατορία του Φράνκο. Ο πατέρας μου έκανε και φυλακή. Από μικρό με έπαιρναν μαζί τους στις διαδηλώσεις».

Έτσι από την ηλικία των 14 άρχισε να ασχολείται με την πολιτική, αρχικά στην κομμουνιστική νεολαία και να συμμετέχει σε κινήματα κατά της παγκοσμιοποίησης και υπέρ της κοινωνικής αλλαγής. «Δίγο μετά ήρθε η Γένοβα, η Πράγα κι έπειτα η Λατινική Αμερική. Μεξικό, Βενεζουέλα Εκουαδόρ. Η εμπειρία της Λατινικής Αμερικής με σημάδεψε».

Το όραμα του «Κόκκινου Πάμπλο» αν βρεθεί στο τιμόνι της χώρα του...

«Θα πάρει ο πολίτης την κυριαρχία. Ονειρεύομαι και αγωνίζομαι για απλά πράγματα, για μια κοινωνία όπου όλοι θα έχουν τα ίδια δικαιώματα, με καλά σχολεία για τα παιδιά μας, καλή νοσοκομειακή περίθαλψη για όλους, να πάψει η φοροδιαφυγή, να πληρώνουν οι πλούσιοι,

Ονειρεύομαι και αγωνίζομαι για απλά πράγματα, για μια κοινωνία όπου όλοι θα έχουν τα ίδια δικαιώματα, με καλά σχολεία για τα παιδιά μας, καλή νοσοκομειακή περίθαλψη για όλους, να πάψει η φοροδιαφυγή, να πληρώνουν οι πλούσιοι, να αλλάξει η πολιτική του χρέους, να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Δεν θέλουμε πλέον χώρες- αποικίες της Γερμανίας

να αλλάξει η πολιτική του χρέους, να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Δεν θέλουμε πλέον χώρες- αποικίες της Γερμανίας. Το να υπερασπιστούμε τη δημοκρατία σημαίνει υπεράσπιση της εθνικής μας κυριαρχίας. Τέρμα πια η λιτότητα που δεν βγάζει από την κρίση της χώρας μας αλλά τις φτωχαίνει κι άλλο».

Με αφορμή την παραίτηση του Χουάν Κάρλος και τη διαδοχή του από τον Φελίπε, ποια η τελικά η θέση της μοναρχίας στην Ισπανία και τι πιστεύει το Podemos;

«Η Ισπανία δεν αγαπούσε τη μοναρχία αλλά το Χουάν Κάρλος. Αυτό άρχισε να αλλάζει σταδιακά όταν ο κόσμος άρχισε να συνδέει το βασιλικό παλάτι με τη διαφθορά. Απόδειξη; Οι διαδηλώσεις που οργανώθηκαν σε όλες τις πόλεις της Ισπανίας για την παραίτηση. Το podemos πιστεύει πως οι ηγέτες πρέπει να εκλέγονται. Δεν πιστεύει στην κληρονομιά, στη διαδοχή».

Τον ρωτάμε για την τηλεόραση στη ζωή του και για την κριτική που δέχεται για τις συχνές εμφανίσεις του. «Είναι μια σωστή κριτική αλλά η τηλεόραση έχει εξελιχθεί σε ένα βασικό χώρο πολιτικής κοινωνικοποίησης. Αν δεν είσαι στην τηλεόραση δεν υπάρχεις. Εμένα δεν με καλούσαν στη δημόσια τηλεόραση. Μόνο στην ιδιωτική γιατί τους έφερνα χρήματα».

Ο Πάμπλο χρησιμοποίησε λοιπόν την τηλεόραση ως όχημα της «τέχνης της επικοινωνίας», εμφανιζόμενος ως σχολιαστής ακόμα και σε κανάλια με χαμηλή τηλεθέαση. Προηγουμένως είχε πάρει πτυχίο νομικής και μεταπτυχιακό στην Τέχνη της Επικοινωνίας. Αυτό ήταν και το δυνατό του χαρτί. Εν συνεχεία ηγήθηκε μιας οικονομικής προεκλογικής καμπάνιας, που βασίστηκε κυρίως στη διαδικτυακή χρηματοδότηση -crowdfunding - ενώ την ίδια στιγμή αποτελούσε ήδη μια δημοφιλή τηλεοπτική περσόνα στη χώρα του.

Αλλά αν και δημοφιλής αισθάνεται άβολα όταν τον αναγνωρίζουν. Κρύβεται μέσα στο κράνος του και καβαλά τη μηχανή του. «Ευτυχώς με το κράνος περνά απαρατήρητος» λέει χαμηλώνοντας ασυναίσθητα τον τόνο της φωνής του. **HD**